

Ecclesiæ Sæculis, testante Apostolo ad Roman. Cap. XII. v. 12. erant utique Fideles in tribulatione patientes, sed simul spe gaudentes, quia vicinum spectabant, & spe præoccupabant præmium, a Deo persecutionem propter justitiam patientibus paratum: Sed quando post tot Sæcula, ut Burnetus contendit, nondum ulla merces iis reddita est, atque insuper reddendæ tempus in immensam trahi potest: quis jam in atrocissima tormenta, ipsamque in mortem pro vita beata in Coelis adipiscenda lobens & gaudens incurrat? *Spe, quæ differtur, affligit animam*, Proverbior. XIII. 12. Quanto plus autem illa affligat & examinet, quæ in tot Sæcula, atque adeo in immanes moras protrahitur ullo sine fructu, totque alia Sæcula obstare sibi posse intelligit? Ad hæc, ubi quempiam in calamitatibus solari velis, aut ubi morturios Fidelibus ingemines spem cælestis Beatitudinis, statim, vel propediem consequendæ: quicumque apud Britannos Burneti deliramenta accepere, ii certe se ludibrio haberi inclamabant. Istud sui dogmatis incommodum sensit & ipse Burnetus, ac præterea pag. 40. nulla censura dignos edicit, *si qui sine omni spe lucri corfoletur moribundos, animentque velut ad Cælum confestim abituros & ad suprema gaudia. Exeunt e carcere in libertatem; & quæ ex pio affectu dicuntur ad minuendum mortis metum, non sunt explicanda cum rigore, instar articulorum Fidei.* Sed apertissime contrariis suis illudit Burnetus. *Non e carcere in libertatem, sed quidem e libertate in carcerem morientes illius doctrina educit.* Nam quo loco sit, & quanta possit, quibusve fruatur Anima, dum conjuncta cum Corpore in Mundo degit, norunt omnes. Soluta a Corpore ea a Burneto detruditur in compedes, in carcerem, tum a cælesti Regno exelata, tum visibilis hujus Mundi penitus oblita, quod nihil scilicet, ut ille ait, *operetur aut efficiat in Mundum corporeum, nec ab eodem quomodocumque afficiatur.* Præterea gravi censura is dignus, quando censura illos absolvit, qui persuasum habentes, Christianorum neminem, quantumque justitia polleat; posse ante supremi Judicii diem in Cælorum gloriam penetrare, nihilo secius spem eis faciunt immensæ illius præmii statim a morte acquirendi, hoc est, aperto mendacio Populum in re tanti momenti fallunt, & fallere non erubescunt. Quænam, bone Deus, hæc Theologia? & qualis hujusmodi Religio? Rideant profecto impii atque increduli, quos minime desiderari in Britannia novimus, quum ludibria ejusmodi audiunt, gravissime vero doleant, quicumque ibi Christo revera credunt; ac tanti momenti mendacia in Anglicana Religione uti legitima venditari animadvertunt.

Ad Improborum postea timorem ac pœnas quod attinet, in sancta Christi Religione tantopere deprædicatas, habent sane Injusti, unde Burneto plurimum se debere fateantur. Utcumque is in limine nos moneat, nullum si verbum faciendum de malorum ac miserorum statu post mortem: ita tamen orationem deinde suam struit, ut luculentissime significet, sibi persuasum; Impiorum quoque & Pec-